

Î N C H E I E R E

19 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tatiana Vieru, Iuliana Oprea,

Ion Druță, Ion Corolevschi

examinând cererea de revizuire depusă de către Vasile Gociu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Gociu împotriva lui Mihai Șeremet cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și penalității, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014, prin care a fost respins recursul declarat de către Vasile Gociu și menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013,

c o n s t a t ă:

La 18 aprilie 2012, Vasile Gociu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihai Șeremet cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și penalității.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 12 aprilie 2011 a încheiat contractul nr. 1 cu proiectantul Mihai Șeremet, în baza căruia ultimul și-a asumat obligația de a elabora documentația de proiect pentru construirea unei case private cu 18-20 apartamente în 5-6 nivele din str. Milescu Spătaru, mun. Chișinău.

Menționează că în ziua semnării contractului i-a achitat pârâtului avansul în mărime de 3300 euro din suma totală de 6500 euro, ceea ce se confirmă prin chitanțele din 13 aprilie 2011 și 14 martie 2011.

Invocă că proiectul urma să fie elaborat în două tranșe: compartimentul A,R, faza PE-POS (proiect organizare șantier) PG, PVS, fațadele.

Susține că deși în contract nu a fost stabilită data executării proiectului, între părți a avut loc o înțelegere verbală precum că proiectarea va dura aproximativ 2-3 luni, cu toate acestea pe parcursul a 7 luni pârâtul nu și-a onorat obligațiile contractuale.

Astfel, la 15 noiembrie 2011 în adresa pârâtului a fost expediată o somație, prin care s-a acordat termen de 30 de zile de executare a obligațiilor asumate în modul stabilit de art. 575 alin. (1) Codul civil.

Indică că prin aceeași somație pârâtul a fost avertizat și despre faptul rezilierii contractului în cazul în care nu va fi executată obligația asumată în termen de 30 de

zile din momentul recepționării somației, care conform avizului de recepție a fost primită la 24 noiembrie 2011.

Consideră că contractul nr. 1 din 12 aprilie 2011 se consideră reziliat din 24 decembrie 2011, deoarece conform art. 737 Codul civil, rezoluțiunea contractului operează prin declarație scrisă față de cealaltă parte. Iar, art. 748 Codul civil, indică că dacă motivul rezilierii constă în neexecutarea unei obligații contractuale, rezilierea este admisibilă numai la expirarea fără rezultat a unui termen de remediere sau după o somație rămasă fără efect. În acest sens referindu-se și la art. 741 Codul civil.

Susține că somația înaintată către pârât a rămas fără efect, deoarece până în prezent reclamantul nu a primit nici un răspuns și pe parcursul unui an nu au fost executate, nici integral și nici parțial obligațiile asumate prin contract.

Cu referire la art. 735, 738 Codul civil, afirmă că pârâtului îi este imputabilă cauza rezoluțiunii, deoarece intenționat și în mod flagrant, acesta nu dorește să execute prevederile contractului, astfel Mihai Șeremet urmează să recupereze prejudiciul produs prin neexecutarea contractului.

Menționează că conform pct. 4.8. al contractului nr. 1 din 12 aprilie 2011, proiectantul se penalizează cu 0,1 % din onorariul achitat, al etapei date, pentru fiecare zi de întârziere pentru volumul de lucrări nepredate la timp, respectiv din suma de 3200 Euro, urmează a fi calculată penalitate din 24 decembrie 2011 în mărime de 352 Euro, calculată până la 12 aprilie 2012 ($3200 \text{ Euro} \times 110 \text{ zile} = 325 \text{ Euro}$).

La fel, indică că pârâtul ca urmare a întreruperii relațiilor contractuale urmează să restituie suma de 3300 euro, astfel începând cu 24 decembrie 2011 și conform art. 619 Codul civil este ținut să achite dobânda legală pe perioada de întârziere suma de 189 euro, pentru perioada 24 decembrie 2011 – 12 aprilie 2012 ($3300 \text{ euro} \times (10\% + 9\% : 365 \text{ zile} \times 110 \text{ zile}) = 189 \text{ Euro}$).

De asemenea, a menționat că fiind de bună credință la 13 februarie 2012 a mai expediat încă o somație la adresa pârâtului care de asemenea a fost lăsată fără răspuns.

Prin urmare, solicită Vasile Gociu încasarea în beneficiul său de la Mihai Șeremet avansul achitat la 12 aprilie 2011 în mărime de 3300 euro, penalitatea calculată din 24 decembrie 2011 până la 12 aprilie 2012, în sumă de 352 euro, dobânda de întârziere în mărime de 189 euro și a cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 1584 lei.

La 22 noiembrie 2012, Vasile Gociu a depus o cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitând încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 3300 euro avansul achitat la 12 aprilie 2011, penalitatea calculată de la 24 decembrie 2011 până la 22 noiembrie 2012 în mărime de 594 euro, dobânda de întârziere, calculată de la 24 decembrie 2011 până la 22 noiembrie 2012 în mărime de 450,2 euro, cheltuielile de judecată și taxa de stat în mărime de 1584 lei și onorariul avocatului.

La 17 ianuarie 2013, reclamantul a mai depus o cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitând încasarea din contul pârâtului avansul achitat în mărime de 3300 euro, penalitatea calculată de la 24 decembrie 2011 până la 17 ianuarie 2013 în mărime de 594 euro, dobânda de întârziere, calculată de la 24

decembrie 2011 până la 17 ianuarie 2013, în mărime de 518,5 euro, cheltuielile de judecată și taxa de stat în mărime de 1584 lei și onorariul avocatului.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2013 acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasat din contul lui Mihai Șeremet în folosul lui Vasile Gociu suma de 3300 euro cu titlu de avans achitat, 394 euro cu titlu de penalitate conform contractului, iar în total suma de 3652 euro în valută națională la data executării hotărârii judecătorești și cheltuielile de judecată în mărime de 1584 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2013 a fost respins apelul declarat de către Mihai Șeremet, admis apelul declarat de către Vasile Gociu, casată parțial hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, a penalității în mărime de 200 euro și cheltuielilor de asistență juridică și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost încasat din contul lui Mihai Șeremet în beneficiul lui Vasile Gociu, dobânda de întârziere în sumă de 661,3 euro, penalitatea în sumă de 200 euro, în sumă totală de 861,3 euro cu echivalentul în valută națională la data executării deciziei și cheltuielile de judecată în sumă de 5000 lei. De asemenea s-a corectat sintagma din dispozitivul hotărârii Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2013, în „3694” în loc de „3652”. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 octombrie 2013, a fost admis recursul declarat de către Mihai Șeremet și s-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2013 cu trimiterea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, a fost repus în termen apelul declarat de Mihai Șeremet, respins apel declarat de Vasile Gociu, admis apelul declarat de Mihai Șeremet, casată hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea lui Vasile Gociu a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 22 ianuarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Vasile Gociu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014 a fost respins recursul declarat de către Vasile Gociu și menținută decizia instanței de apel.

La 20 mai 2015, Vasile Gociu a depus cerere de revizuire cerând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs și apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Revizuiantul Vasile Gociu în motivarea cererii de revizuire a indicat că decizia instanței de recurs urmează a fi revizuită în temeiul art. 446 și art. 449 lit.b) CPC, deoarece la judecarea cauzei, instanței de recurs nu i-au fost cunoscute unele circumstanțe și fapte esențiale ale pricinii, care ar putea fi constatate doar prin intermediul unei expertize în construcție, însă care așa și nu a fost dispusă de nici o instanță judecătorească, iar existența unor împrejurări decisive, care i-au devenit cunoscute după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă. Consideră că circumstanțele descoperite schimbă cardinal soluția speței date.

Mai menționează că din cauza acțiunilor ilegale ale lui Mihail Șeremet, datorită cărora au fost casate în mod absolut ilegal hotărârile Judecătoriei Râșcani, mun.

Chișinău din 28 ianuarie 2013 și decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2013, a fost nevoit să se adreseze Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al Republicii Moldova cu cerere de a efectua o expertiză a lucrărilor prezentate de intimat în baza contractului nr. 1 din 12 aprilie 2011.

Drept urmare, la 03 martie 2015 de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor a fost emisă concluzia – studiu nr. G31/15 pe marginea proiectului arhitectural, realizat de către Mihail Șeremet în temeiul contractului nr. 1 din 12 aprilie 2011 încheiat între el Vasile Gociu și Mihail Șeremet prin care s-a concluzionat expres că în așa numitul proiect gradul procentual de finisare a proiectului nu poate fi determinat deoarece: fișele de lucru nu satisfac cerințele documentelor normative; volumul compartimentului „arhitectură” este incomplet și elaborat necalitativ și nu satisfac cerințele calității și normativului în construcții NCM A.07.02 -2012; fișele de proiect nu pot servi drept bază pentru eliberarea autorizației de construcție; lipsește compartimentul rezidență; nu au fost respectate cerințele regimului arhitectural - urbanistic stabilite în certificatul de urbanism nr. 837i/10 din 23 noiembrie 2010 și nr. 784i/din 22 septembrie 2011, care prevăd regimul de înălțime maximal al casei de locuit S (D)+P+2E+M, iar în proiect, prin deviere este stabilit S+(D)+P+3E+M; nu s-a respectat restricția minimă de la hotarul terenului învecinat (în proiect distanța este stabilită de 2.852m, iar în certificat de urbanism 3.0m); în schița de proiect lipsește fișele soluțiilor cromatice, desfășurarea porțiunii de front stradal; fișa planului a fost elaborată cu abateri de la cerințele normative; planul general a fost elaborat pe o ridicare topografică ce nu respectă scara 1:500 și nu sunt indicate dimensiunile hotarelor sectorului destinat construcției.

Rezultatele acestei concluzii i-au devenit cunoscute doar la 03 martie 2015 cu toate că pe parcursul examinării pricinii a solicitat de mai multe ori dispunerea unei expertize în construcții, care de fiecare dată au fost refuzate.

De asemenea, menționează că la 20 martie 2012 a încheiat contractul nr. 18 între SC „Civil Proiect” SRL în persoana lui Victor Goitu și Vasile Gociu.

Mai indică că temei de revizuire servește și tranzacția de împăcare la 13 martie 2015, prin care a recunoscut pe deplin că nu a efectuat proiectul obiect al contractului nr. 18 din 20 martie 2012 precum și că nu a primit de la intimatul Mihail Șeremet 80% din proiect, la fel acesta și-a asumat obligația să îndeplinească în totalitate obligațiile rezultate din contractul nr. 18 din 20 martie 2012 până la data de 15 martie 2015.

Totodată menționează că instanța de recurs la emiterea deciziei a soluționat în mod greșit speța, fapt rezultat din interpretarea eronată a normelor de drept material și a circumstanțelor pricinii.

La 02 iulie 2015, Mihail Șeremet a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

La 18 august 2015, avocatul Vladimir Volcov în interesele revizuiantului Vasile Gociu a depus cerere privind amânarea ședinței de judecată stabilită pentru 19 august 2015, ora 10.00 și numirea unei noi ședințe cu citarea părților, indicând că în cadrul unor dezbateri în contradictoriu în ședință de judecată, asupra noilor probe descoperite, se va evita încălcarea dreptului la un proces echitabil a lui Vasile Gociu.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată.

Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

Articolul 452 alin. (3) Codul de procedură civilă, care prevede comunicarea participanților la proces a locului, datei și orei ședinței de judecată, nu a fost modificat.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Conform art. 6 alin. (7) din Legea nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Coroborând prevederile art. 452 alin. (1) CPC cu art. 444 CPC, care este modificat printr-o Lege posterioară ce promovează soluții diferite privitor la citarea și participarea părților în instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinează cererea de revizuire în lipsa participanților.

Prin urmare, cererea avocatului Vladimir Volcov în interesele revizuientului Vasile Gociu privind amânarea ședinței de judecată stabilită la 19 august 2015, ora-10.00 cu numirea unei noi ședințe de judecată și dispunerea citării părților în proces este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art.453 alin.(1) lit.a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art.451 alin.(1) Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul menționează că pentru admiterea cererii de revizuire pe temeiul prevăzut de 449 lit. b) Codul de procedură civilă, este important ca circumstanțele sau faptele date existente obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărîrii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărîrea judecătorească devine irevocabilă.

Colegiul învederează că circumstanțe noi descoperite trebuie să nu fi fost cunoscute revizuentului anterior, dar existau pînă la momentul pronunțării hotărîrii, care au fost descoperite după ce hotărîrea judecătorească a devenit irevocabilă și revizuentul dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Astfel, Colegiul consideră că în temeiul prevederilor art. 449 lit.b) Codul de procedură civilă, înscrisurile anexate de către revizuiant la cererea de revizuire nu pot fi acceptate drept circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, în vederea admiterii cererii de revizuire, deoarece studiul nr. G-31/15 a fost eliberat de Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al Republicii Moldova la 03 martie 2015, adică după emiterea deciziei instanței de recurs, însă ultimul nu a întreprins toate măsurile pentru a dispune efectuarea acestei expertize în cadrul examinării pricinii. Cu atît mai mult, chiar revizuiant în cererea de revizuire recunoaște că această expertiză putea fi efectuată pînă la data examinării pricinii în ordine de recurs, prin urmare revizuiant nu a întreprins toate măsurile pentru a le prezenta instanței pînă la data devenirii hotărîrii judecătorești irevocabile. La fel, nu poate constitui drept temei de admitere a cererii de revizuire copia încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2015 prin care a fost confirmată tranzacția de împăcare dintre Vasile Gociu și Victor Goitu, deoarece această încheiere nu are relevanță cu cazul dat.

La fel, nu poate fi reținut drept temei de revizuire motivele revizuiantului precum că instanța de recurs nu a dat o apreciere cuvenită probelor administrate și nu a aplicat corect normele de drept material, deoarece astfel de temei nu este prevăzut de art. 449 CPC.

În contextul celor expuse, Colegiul nu este în prezența vreunui temei pentru admiterea cererii de revizuire.

Mai mult, Colegiul menționează că unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată (cauza Roșca c. Moldovei, nr. 6276/02, § 24, din 22 martie 2005).

Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de principiul lucrului judecat (res judicata).

Acest principiu insistă asupra faptului, că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărîri care este definitivă și executorie, chiar în scopul reluării procesului de judecată și o nouă soluționare a cauzei. Competența Curții Supreme de Justiție este de a corecta lacunele în drept și omisiunile justiției, și nici într-un caz de a efectua o reexaminare. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs în anulare, și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminare. Ca excepție de la acest principiu se face în cazul în care reexaminarea este necesară în temeiul circumstanțelor fundamentale și obligatorii.

În consecință, admiterea cererii de revizuire în împrejurările reținute va constitui incontestabil o încălcare a principiului securității raporturilor juridice (Popov (2) contra Moldovei, E. Duca contra Moldovei ș.a).

În același timp, Curtea susține că dreptul la judecarea într-un mod echitabil de către o instanță, așa precum este garantat de articolul 6 § 1 al Convenției, trebuie

interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului, o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de către Vasile Gociu ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, 453 al.(1) lit. a) și 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Se respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Vasile Gociu, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Vasile Gociu împotriva lui Mihai Șeremet cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și penalității.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tatiana Vieru

Iuliana Oprea

Ion Druță

Ion Corolevschi